

Píseň o příteli

Jaromír Nohavica

1. Myslel sis: přítel můj, a teď
ryba, rak nebo tak či tak,
odpověď bys rád chtěl znát,
můžeš-li na něj dát:
s sebou do hor ho vem a jdem,
vzhůru po boku bok co krok,
lanem svým s ním se svaž, ať znáš,
s kým čest máš, s kým čest máš,
na na na ...

skrčí nos, ohne hřbet, chce zpět,	Ami	
z ledovců na skalách když má strach	A7	Dmi
pak ho znáš, pak ho znáš až-až,	Dmi	
jen ho nech, ať si jde, kam chce,	Ami	
takovým nezpívám,	Ami	

neskuhral, na dně sil když byl,	Ami	
a když z výšky jsi slít', on tě chyt',	A7	Dmi
[: když se bil, když se rval a hnál,	Dmi	
zmámen na štítech skal pak stál,	Ami	
jemu jen důvěřuj! :]	Ami	